

Konklusion

Artikel 4, stk. 1, artikel 14, stk. 1, litra c), nr. i), og artikel 15 i Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/4/EF af 16. februar 1998, skal fortolkes således, at de ikke kan gøres gældende over for en privat virksomhed alene med den begrundelse, at denne virksomhed er eneste koncessionshaver til levering af en offentlig tjenesteydelse og dermed er omfattet af dette direktivs personelle anvendelsesområde, når direktivet endnu ikke er blevet gennemført i denne medlemsstats nationale ret.

En sådan virksomhed, der ved en akt udstedt af en offentlig myndighed har fået til opgave at levere en offentlig tjenesteydelse under den offentlige myndigheds tilsyn, og som med henblik herpå har fået tillagt særlige beføjelser ud over dem, som følger af de regler, der finder anvendelse i forholdet mellem borgerne, er forpligtet til at overholde bestemmelserne i direktiv 93/38, som ændret ved direktiv 98/4, og en medlemsstats myndigheder kan derfor gøre disse bestemmelser gældende over for virksomheden.

(¹) EUT C 389 af 15.12.2012.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. december 2013 — sag anlagt af X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — Nederlandene)

(Sag C-437/12) (¹)

(Interne afgifter — artikel 110 TEUF — registreringsafgift — lignende indenlandske varer — afgiftsneutralitet for indførte brugte motorkøretøjer og tilsvarende køretøjer, der allerede befinder sig på det nationale marked)

(2014/C 52/29)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

X

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — fortolkning af artikel 110 TEUF — interne afgifter — nationale retsfor skrifter, hvorefter der opkræves registreringsafgift ved første brug af et køretøj på det nationale vejnet — afgiftsbeløb der fra 2010 afhænger af CO₂-udstødningen — køretøj taget i brug i udlandet i 2006 og indregistreret på det nationale område i 2010

Konklusion

1) Med henblik på anvendelsen af artikel 100 TEUF er lignende indenlandske varer, der kan sammenlignes med et brugt køretøj,

såsom det i hovedsagen omhandlede, der første gang er taget i brug før den 1. februar 2008, og som blev indført og indregistreret i Nederlandene i 2010, de køretøjer, der allerede befinder sig på det nederlandske marked, og hvis kendetegn mest svarer til det omhandlede motorkøretøjs.

2) Artikel 110 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en afgift såsom afgiften på personbiler og motorcykler (»belastning personenauto's en motorrijwielen«), der var i kraft i 2010, hvis og for så vidt som størrelsen af dette afgiftsbeløb, der pålægges indførte brugte køretøjer i forbindelse med deres indregistrering i Nederlandene, overstiger det laveste residuelle afgiftsbeløb, som indeholdes i værdien af lignende brugte køretøjer, der allerede er indregistreret i denne medlemsstat.

(¹) EUT C 399 af 22.12.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. december 2013 — Actavis Group PTC EHF og Actavis UK Ltd mod Sanofi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-443/12) (¹)

(Humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3 — betingelser for udstedelse af dette certifikat — successiv markedsføring af to lægemidler, der helt eller delvist indeholder den samme aktive ingrediens — sammensætning af aktive ingredienser, hvoraf den ene allerede er blevet markedsført i form af et lægemiddel med en enkelt aktiv ingrediens — mulighed for at opnå flere certifikater på grundlag af et og samme patent og to tilladelser til markedsføring)

(2014/C 52/30)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Actavis Group PTC EHF og Actavis UK Ltd

Sagsøgt: Sanofi

Procesdeltager: Sanofi Pharma Bristol-Myers Squibb SNC

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (Chancery Division) — fortolkning af artikel 3, litra a) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EUT L 152, s. 1) — betingelser for opnåelse af et supplerende beskyttelsescertifikat — begrebet »produktet er beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« — kriterier — mulighed for at udstede et certifikat for hvert lægemiddel, når patentet dækker flere lægemidler

Konklusion

Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor en patentindehaver på grundlag af et patent, der beskytter en nyskabende aktiv ingrediens, og en tilladelse til markedsføring af et lægemiddel, der indeholder denne ingrediens som eneste aktive ingrediens, allerede for denne aktive ingrediens har opnået et supplerende beskyttelsescertifikat, som gør det muligt for denne patentindehaver at gøre indsigelse mod anvendelse af den nævnte aktive ingrediens, alene eller i sammensætning med andre aktive ingredienser, skal artikel 3, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler fortolkes således, at den er til hinder for, at indehaveren af dette patent og på grundlag heraf, men med en senere tildelt tilladelse til markedsføring af et andet lægemiddel, der indeholder den nævnte aktive ingrediens i sammensætning med en anden aktiv ingrediens, der ikke som sådan er beskyttet af det nævnte patent, opnår et andet supplerende beskyttelsescertifikat, der omfatter denne sammensætning af aktive ingredienser.

(¹) EUT C 389 af 15.12.2012.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. december 2013 — Rivella International AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas

(Sag C-445/12 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »BASKAYA« — indsigelse — bilateral aftale — tredjelands område — udtrykket »reel brug«)

(2014/C 52/31)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Rivella International AG (ved Rechtsanwalt C. Spintig)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget) og Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 12. juli 2012 i sag T-170/11, Rivella International mod KHIM — Baskaya di Baskaya Alim (BASKAYA), hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationssøgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. januar 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 534/2010-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Rivella International AG og Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas — risiko for forveksling mellem et figurtegn indeholdende ordbestandsdelen »BASKAYA« og et ældre internationalt figurmærke indeholdende ordbestand-

delen »Passaia« — tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1) — urigtig vurdering af indsigelsesundersøgelsen

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Rivella International AG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 366 af 24.11.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. december 2013 — Nipponkoa Insurance Co (Europe) Ltd mod Inter-Zuid Transport BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Krefeld — Tyskland)

(Sag C-452/12) (¹)

(Samarbejde på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 27, 33 og 71 — litispændens — anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser — CMR-konventionen om fragtaftaler ved international vejgodstransport — artikel 31, stk. 2 — regelkollision — regressøgsmål — negativt anerkendelsessøgsmål — negativt anerkendelsesdom)

(2014/C 52/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Krefeld

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd

Sagsøgt: Inter-Zuid Transport BV

Procesdeltager: DTC Surhuisterveen BV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landgericht Krefeldfortolkning af artikel 27 og 71 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (Bruxelles I) (EFT 2001 L 12, s. 1) — forholdet til konventionen om fragtaftaler ved international godsbeholdning ad landevej (CMR) — regler for sameksistens — litispændens — forpligtelse til at fortolke artikel 31, stk. 2, i CMR i lyset af artikel 27 i Bruxelles I — forholdet mellem afsenderens eller modtagerens erstatningssøgsmål og transportørens anerkendelsessøgsmål med påstand om, at han ikke skal betale erstatning, eller, i givet fald, at han højst skal betale et maksimumsbeløb (»negativt anerkendelsessøgsmål«)